

A csillagok közelében

A Hamvas Béla Iskolanapok keretén belül **2014. március 11-én** ismét rácsodálkozhattak tanulóink a csillagos égbolt titkaira.

Ahhoz, hogy a város fényeinek zavaró hatását minimálisra csökkentsük, a Víztoronynál beszéltük meg a találkozót **Karsai Gábor** amatőr csillagással. A több osztályból összeverődött 15-20 főnyi lelkes kis csapathoz most három szülő is csatlakozott.

Az ámulatba ejtő látványosság olyannyira elbűvölte a társaságot, hogy szinte csak a két óras kedvesináló végén kezdték érezni a kora tavaszi éjszaka csípős hidegét. Ez alkalommal a csillagok, planetáris ködök, tejutak fantasztikus világáról két 9. b osztályos tanulóink tudósít.

„Az embereknek nem ugyanazt jelentik a csillagaik. Akik úton járnak, azoknak vezetőül szolgálnak a csillagok. Másoknak nem egyebek csöppnyi kis fényeknél. Ismét mások, a tudósok számára problémák. Az üzletemberem szemében aranyból voltak. A csillagok viszont mind-mind hallgatnak. De neked olyan csillagaid lesznek, amilyenek senki másnak...”

Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg

Boros Dóra

Március első hetében a fizika tanárunk körbejárta az osztályokat, és távcsöves csillagászati előadásra invitálta a diákokat. Én úgy gondoltam, hogy semmit sem veszíthetek azzal, ha elmegyek - és nem is bántam meg, hogy részt vettem a rendezvényen.

Először a fényesen világító Jupiteren látható csíkokat és a négy holdját vizsgáltuk meg. Kicsit borzongató érzés volt, hogy Galileo Galilei ezt már 1610-ben láthatta. Ezután megnéztük a különböző csillagokból formálódó alakzatokat, majd szabad szemmel még egy műholdat is megfigyelhettünk. Sajnos a mesterséges égitest olyan gyorsan haladt, hogy a távcsövel nem tudtuk befogni.

A legnagyobb élményt mégis a Föld egyetlen kísérőjének felszínén kivehető hegyek és „tengerek” jelentették. Legközelebb viszont akkor jön majd el a csillagász, amikor a Hold „fénye” nem homályosítja el a most nem látható csillagokat. Biztos, hogy akkor is el fogok jönni, mert a hideg ellenére is nagyszerűen éreztem magam, és soha nem gondoltam volna, hogy a karnyújtásnyira hozott éjszakai égbolt ilyen gyönyörű.

Gerlinger Szilvia

Nagyon szeretek fényképezni és gyakran próbálok a Holdról különböző „közeli” felvételeket készíteni. Az este folyamán azonban rájöttem, hogy amit eddig részletesnek gondoltam, az még messze nem az, mert amit a teleszkóppal láttam, az lenyűgöző volt.

Ez a másfél méteres szerkezet olyan közelre hozta az égi objektumot, hogy azt éreztem, akár rá is léphetnék. Láttam a Hold felszínét borító krátereket, melyek nagy része meteorit becsapódások során jött létre, valószínűleg a Naprendszer korai időszakában. Ha hosszabb ideig néztem a távcsőbe, akkor még a Föld forgását is érzékelni tudtam a világűrben található égitestek elmozdulásából.

Az előadó megmutatta a különböző csillagképeket, elmagyarázta, hogy miként lehet tájékozódni a csillagok között és még űrszondát is láthattunk. Számomra különösen

emlékezetes marad az Orion-köd megpillantása. Már most alig várom a következő előadást, ami a meseszép kora nyári ég fényeit hozza majd közelebb.

